

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Summa Jurisprudentiae Sacrae Universae, Seu Jus
Canonicum, Secundum quinque Decretalium Gregorii
Papae IX. Titulos explicatum**

Pichler, Vitus

Bibliopolarum Augustanorum, 1723

VD18 VD18 12190187-ddd

Titulus VIII. De Auctoritate & Usu Pallii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98739)

utilem ad exercendos actus Ordinis Episcopalis. Ad 2. *Diff. Conf.* ergo potest dissolvere Matrimonium spirituale Ratum potestate specialiter sibi concessa à Summo Pontifice. *C. Conf. independenter ab auctoritate Pontificis.*

N. Conf.

Dico 3. Episcopi, & his superiores Prælati, possunt transferri auctoritate Pontificis, etiam si jam sint Consecrati. Constat ex praxi & communi DD. sensu. Oppones. Papa non potest dissolvere Matrimonium carnale consummatum: ergo neque spirituale consummatum, quale est inter Ecclesiam & Episcopum Consecratum. *c. fin. cit.* nam Matrimonium spirituale est fortius carnali, ut loquitur Innoc. III. in *c. a. cit.* Confirmatur: ibidem dicitur, quod DEUS spirituale conjugium, quod est inter Episcopum & Ecclesiam, suo tantum judicio reservaverit dissolvendum. *R. N. Conf.* Conjugium spirituale dicitur fortius carnali, vel quia ratione spiritualitatis est dignius carnali: vel quia imprimit characterem indelebilem, adeoque fortius operatur: vel quia non potest dissolvi mutuo Episcopi & Ecclesie consensu sine consensu & auctoritate Pontificis; Matrimonium verò carnale consummatum quoad cohabitationem perpetuò dissolvi potest mutuo conjugum consensu, Religionem ingredientium, necopus est ad id auctoritate Papæ. Non verò fortius est in hoc sensu, quod nullo alio modo, quam morte, dissolvi valeat, cum certum sit, Episcopatum amitti per Renuntiationem, vel per Depositionem. Ad confirmationem sensus est, quod Papa non dissolvat Matrimonium spirituale per potestatem ab hominibus acceptam, sed ex privilegio speciali sibi concessa. *Math. 16. & declarato, c. 2. §. 3. b. t.* cum ad bonum Ecclesie regimen pertineat hoc vinculum subinde solvere, & utile, imò sæpe necessarium sit translationes Episcoporum facere. *can. 35. cit.* Dein licet transmitteretur, translationes Episcoporum esse prohibitas Jure Divino, id tamen non absolute intelligendum esset, sed sub conditione, si nempe non accedat consensus Papæ & iusta causa: sicut Matrimonium carnale Ratum non habet Jure Divino indissolubilitatem absolutam, sed solum conditionatam, nisi nempe Papa judicet præstare, illud dissolvi.

Dico 4. Abbates & alii Prælati ac Beneficiati Episcopis inferiores, & non exempti, possunt transferri sine auctoritate Pontificia; opus tamen habent auctoritate & consensu suorum immediatorum Superiorum. Prior pars liquet inde, quia nec jus, nec ratio exigit auctoritatem Pontificis. Posterior habetur *can. 8. caus. 18. q. 2. can. 37. caus. 7. q. 1.* Unde Abbas non exemptus debet transferri cum auctoritate Episcopi &c.

Dico 5. Non potest Episcopus, vel etiam inferior Beneficiatus, transferri invitatus & nolens. Ita communis contra Host. & Jo. Andr. Ratio de Episcopo est, quia per translationem contrahitur Matrimonium spirituale cum nova Ecclesia. *can. 39. caus. 7. q. 1. c. 2. cit.* Sed conjugium spirituale non contrahitur valide sine consensu

sponsi. *c. 21. de elect.* sicut Matrimonium carnale. Potest tamen Pontifex compellere per Censuras ex iusta & publica causa Episcopum, ut consentiat in translationem. *per can. 35. cit.* Ratio de Beneficiato inferiore est, quia nemo acquirit quasi dominium beneficii sine consensu, sicut ex communi Theologorum ad acquirendum aliarum rerum dominium requiritur voluntas eas habendi ut suas.

TITULUS VIII. De Auctoritate & Ufu Pallii. SUMMARIUM.

1. Quid intelligatur per Pallium.
2. Conferitur à solo Papa.
3. Solis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & quibusdam Episcopis, illud prius petentibus.
4. Tribuit plenitudinem potestatis, & Archiepiscopo nomen Archiepiscopi.
5. Ubi & quando liceat uti Pallio.
6. Est privilegium Personale.

Sciendum, aliquos ex illis, qui postulatur, eliguntur, aut transferuntur ad Ecclesiasticas Prælaturas, habere jus Pallii, ante cujus consecutionem non obtinent plenitudinem potestatis Officio suo annexæ, uti sunt hodie Archiepiscopi omnes, & aliqui Episcopi: rectè proin subjungitur titulus de Auctoritate & Ufu Pallii. De hoc dicemus, à quo & quibus concedatur Pallium. quid Juris & Auctoritatis inde acquiratur, ubi & quando illo liceat uti. Per Pallium autem intelligitur singulare & præcipuum eminentiorum Episcoporum insigne & ornamentum, de corpore S. Petri sumptum, Pontificalis Officii plenitudinem designans. Dicitur autem de Corpore D. Petri sumptum; vel quia benedicitur à Papa super Altari S. Petri, vel quia significat quasi particulam Ecclesiasticæ potestatis, quæ originaliter descendit in Episcopos à S. Petro, cui & ejus Successoribus, Romanis Pontificibus, in Universam Ecclesiam immediatè à Christo data est sacra potestas Universalis. Ejus materia est alba ovium lana contexta, & referens formam coronæ seu circuli, pectus & humeros circumcunctis, ac quatuor nigris vel rubris crucibus distincti, anteriore parte nonnihil dependente. Ufus Pallii est antiquissimus, & saltem in Romanis Pontificibus cum nascente Ecclesia ortus, imò teste Ruperto Tuitienti, S. Petrus Pallium jam misit S. Martino, Trevirensium primo Antistiti, & Gregorius M. Synagrio Augustodunensium Episcopo indulsit, ut ipse Greg. testatur in *Epist. 112. lib. 7.*

Dico 1. Defacto solus Pontifex Romanus confert Pallium. Quia ab hac Sede promanat omnis plenitudo potestatis Ecclesiasticæ, cujus signum est Pallium. Dixi, *defacto*; nam olim ex privilegio suis Suffraganeis illud conferebant quatuor Patriarchæ Majores, nimirum Constantinopolitanus, Antiochenus, Alexandrinus, & Jerosolymitanus, postquam ipsi ante acceperant à Romano Pontifice, præfinito prius

us eidem fidelitatis & obedientie juramento. c. 4. de Elect. c. 23. de priv. Hodie autem, cum Sedes ista Patriarchales sint in manibus Infidelium, etiam amiserunt privilegium conferendi Pallium; nam Patriarchis harum Ecclesiarum Titularibus tantum, quos adhuc creat Pontifex, non permittitur conferre Pallium.

3 Dico 2. Pallium confertur solis eminentioribus Episcopis; quales sunt Romanus Pontifex, qui à se ipso illud accipit, utpote Superiorem in terris non habens: Patriarchæ: Primates: Archiepiscopi omnes; & hi quidem de Jure: ex privilegio autem vel consuetudine quidam etiam Episcopi, nempe Ostiensis prope Romam, qui consecrare solet Papam, & esse Decanus Sacri Collegii Cardinalium: Episcopus Papiensis in Longobardia: Lucensis in Tuscia: Bambergensis in Germania: Dolensis in Gallia: Quinque-Ecclesiensis in Hungaria &c. si illud instantanter petant intra tres menses à die Consecrationis (vel Confirmationis, si jam ante fuerint consecrati.) numerandos. can. 1. § 2. d. 100. ubi commissa sibi potestate & dignitate privatur, qui intra hoc tempus, cessante legitimo impedimento, Pallium omittit petere. Debent autem petentes prius Juramentum fidelitatis præstare Romanæ Sedi. can. 4. d. cit. antequam ipsis conferatur.

4 Dico 3. Archiepiscopi per pallium consequuntur 1. appellationem Archiepiscopi. c. 3. h. t. prius enim, etiam si confirmatus & consecratus jam sit, dicitur quidem *Metropolitanus*, non tamen Archiepiscopus. 2. iidem Archiepiscopi, & alii eminentiores Episcopi, obtinent plenitudinem suæ potestatis. c. cit. Ut adeò Archiepiscopus primum post receptionem Pallii exercere valeat actus Archiepiscopali Muneri proprios, uti est visitare Provinciam, convocare Concilium Provinciale &c. Item actus *Ordinis Episcopalis Majores*, qui inter Missarum solennia, vel in Pontificalibus ornamentis obiri solent, uti sunt conficere chrisma, dedicare Ecclesias, ordinare Clericos, consecrare Episcopos, benedicere Abbates, & Virgines &c. c. 28. §. præterea. de Elect. quia hos actus non censetur exercere tanquam simplex Episcopus, sed tanquam Archiepiscopus. c. cit. Unde actus *Ordinis Episcopalis Minores*, & minus principales exercere potest, uti sunt benedicere calices, paramenta, cœmeterium &c. qui nempe peragi solent extra Missam, & cum Stola tantum; hos enim non ut Archiepiscopus, sed ut Episcopus exercere censetur, sicut propter eandem rationem actus *Ordinis Episcopalis Majores* obire potest extra Provinciam suam invitatus ab alio, quia, cum extra Provinciam uti Pallio nequeat, eos obit, ut simplex Episcopus, non ut Archiepiscopus.

5 Dico 4. Inferiores Papæ Archiepiscopi, & Episcopi, jus Pallii habentes, non ubique, nec semper uti eodem licite possunt, sed tantum intra Provinciam suam, in Ecclesiis, & inter Missarum solennia, certisque tantum diebus, nempe solennibus. c. 1. 4. 5. 6. §. fin. h. t. can. 6. § 2. d. 100. Si verò Archiepiscopus, etiam in festis solennibus, privatim & sine Pontificalibus ce-

lebrare velit Missam, potest, & non tenetur adhibere Pallium, imò in Missa privata ei non licet adhibere. Dixi, Papæ inferiores, siquidem Pontifici ubique per totam Christianitatem, & quovis die, integrum est uti Pallio, si velit. c. 4. cit. ibi: Sane Romanus solus Pontifex in Missarum solennibus pallio semper utitur, & ubique: quoniam assumpta est in plenitudinem Ecclesiastica potestatis, quæ per Pallium significatur. Alii autem eo nec semper, nec ubique, sed in Ecclesia sua, in qua jurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt, certis debent uti diebus. Quoniam vocati sunt in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Ex quibus verbis etiam eruitur, quòd spectato puncto Juris nequeat Archiepiscopus uti Pallio in loco exempto, in sua tamen diocesi vel Provincia sito, invito Rectore Ecclesiæ exemptæ; quia dicitur uti posse in Ecclesiis, in quibus jurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt: sed in loco exempto non habet jurisdictionem, ut fatentur omnes; & locus exemptus æquiparatur loco extra diocesim vel Provinciam sito; quamvis enim sit in Diocesi, non tamen est de Diocesi, ut habet commune Brocardicum: sed extra Diocesim & Provinciam non potest uti Pallio, invitis locorum propriis Rectoribus: ergo. Adde, quòd usus Pallii non sit præcisè actus honoris, sed officii & sollicitudinis Pastoralis, quæ ad exemptos se non extendit. Nec obstat, quòd fortè exercere valeat Pontificalia in tali loco; quia non hoc ipso conceditur usus Pallii cum privilegio celebrandi in Pontificalibus. per c. 5. h. t. Unde, quamvis liceat uti Pontificalibus extra Provinciam saltem cum licentia Episcopi proprii, tamen Pallio uti non licet, etiam cum licentia illius. per c. cit. Plus enim indicat usus Pallii, quam usus Pontificalium, cum posterior sit merus honor, non autem prior. Dissentiant Panorm. Engel. Wiestner hic n. 13.

Dico 5. Privilegium Pallii est personale, & quamvis restrictum sit ad certum locum. c. 2. h. t. ibi: cum Pallium personam non transeat, sed quisque cum eo debeat sepeliri. Unde Archiepiscopus non potest suum Pallium commodare alteri Archiepiscopo: nec transmittere ad successorem: & si fortè transferatur ad alium Archiepiscopatum, debet petere novum. c. 4. de Postulat. nec potest uti priore; quamvis illud secum transferre debeat, ut in eo sepeliatur. Quoddà fortè privaretur suo Pallio, v. g. per furtum, incendium &c. actus Ordinis Episcopalis majores non exercet licite, nisi urgeat necessitas, vel Ecclesiæ utilitas.

TITULUS IX.

De Renuntiatione.

SUMMARIUM.

1. Resignatio quid.
2. Alia est tacita: alia expressa: alia simplex; alia conditionalis, in favorem, cum regressu &c.
3. 4. Resignare Beneficium quis possit. Ubi de Resignante, qui 20. dies non supervivit.
5. Quenam Beneficia, & quomodo.
6. 7. 8. Resignatio debet esse libera, ac spontanea. g. Re-